

Jauno strādnieku audzinātājs

Stanislavs Marcinkevičs Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kolektīvā pazīstams kā rosīgs jauno strādnieku darba audzinātājs. Strādādams termocentrālē par kontrolmērinstrumentu un automātikas atslēdznieku brigādes brigadieru, devītajā piecgadē viņš apmācījis sešus jauniešus. Daudzi puiši, kas no viņa pārņēmuši kontrolmērinstrumentu un automātikas atslēdznieka meistarības noslēpumus, tagad ir kvalificēti speciālisti. Pēteris Zorkins un Jānis Lāčkājs, piemēram, ieguvuši augstāko — sesto kategoriju, Voldemārs Gercs un citi — piekto.

— Mūsu darbs nav vienkāršs, — sacīja Stanislavs Marcinkevičs. — Tas prasa juveliera precizitāti un gandrīz vai inženiera zināšanas. Labojam aparātus, kas kontrolē temperatūru un spiedienu, gāzu analizatorus un citus smalkus mehānismus. Lai labi orientētos sarežģītās tehnoloģiskās shēmās, jāzina elektrotehnikas pamati. Bez tam teicami jāpazīst atslēdznieka darbs. Tāda ir mūsu

atnāk brigādē, to izprastu. Tas ir galvenais. Pēc tam sākam strādāt praktiski.

Divreiz mēnesī notiek tehniskās nodarbības. Tajās brigadieris stāsta par dažādu aparātu uzbūvi, analizē to darbības principus. Jaunajiem strādniekiem, kuri agrāk nav bijuši draugos ar fiziku un elektrotehniku, bieži vien nākas ņemt rokās jau aizmirsto mācību grāmatu.

— Par kvalificētu kontrolmērinstrumentu un automātikas atslēdznieku momentā n^{as} nekļūst, — uzsvēra Stanislavs Marcinkevičs. — Viss atkarīgs no tā, cik spēji atraisās, ja tā varētu teikt, strādnieka talants. Bet to nosaka jaunieša gribaspēks un neatlaidība. Mūsu, audzinātāju, uzdevums — panākt, lai ikviens jaunais strādnieks drīzāk parādītu, ko viņš īsti spēj, lai viņš mācītos un rūdītos ikdienas darbā.

Attēlā: Stanislava Marcinkeviča zināšanas un padoms ikreiz lieti noder jaunajam strādniekam Andrim Usaram.